

V. 41 Višnu nastoluje harmonii mezi bohy a démony.

PRAHLÁDA řekl: Pane, byl jsem přemožen únavou a jen na krátkou chvíli jsem spočinul. Díky tvé milosti jsem dosáhl stavu, v němž není rozdíl mezi rozjímáním a nerozjímáním. Dlouhou dobu jsem tě vídal uvnitř sebe a nyní tě vidím před sebou. Zažil jsem v sobě Skutečnost neomezeného Vědomí, v níž nejsou přítomny zármutek, iluze, snaha o nezaujatost, touha vzdát se těla ani strach z projeveného světa. Je-li poznána jediná Skutečnost, kde je pak utrpení a zánik, strach či jeho nepřítomnost? Co znamená tělo a co projevený svět? Tento stav Vědomí ve mně spontánně vznikl a v něm jsem se nacházel.

Myšlenky na znechucení světem či vzdání se světa napadají jen nevědomce. Jen nevědomá bytost si může myslet, že utrpení je tu tehdy, když tu je tělo, a je-li tělo odloženo, utrpení zmizí. „To je radost“, „to je bolest“, „to je“, „to není“, takto skáče mysl nevědomého člověka, nikoli mudrce. Představy „já“ a „ten druhý“ existují jen v mysli toho, kdo nechal moudrost daleko za sebou. „To je třeba získat“, „toho je třeba se vzdát“, tyto myšlenky mohou vzniknout pouze v nevědomé mysli. Je-li tebou všechno prostoupeno, kde je to „druhé“, co má být získáno nebo odmítnuto? Celý svět je prostoupen Vědomím, není tu, co získat, ani co odmítnout.

Tádal jsem se na sebe v sobě samém a spočinul na chvíli bez představ bytí a ne-bytí, přijímání a odmítání. Nyní jsem dosáhl poznání Já a udělám, co si přeješ. Přijmi prosím vyjádření mé hluboké úcty.

Prahláda vykonal slavnostní obřad, a když ho dokončil, Višnu k němu promluvil.

VIŠŇU pravil: Prahládo, jmenuji tě nyní králem podsvětí a bohové i mudrci nechť tě opěvují. Buď vládcem podsvětí tak dlouho, dokud budou na nebi zářit Slunce a Měsíc. Ochraňuj tuto říši, aniž bys podlehl touze, strachu či nenávisti, a na vše pohlížej s nezaujatostí. Užívej si královských potěšení, nechť tě provází úspěch. Počínej si však tak, aby se bohové na nebi ani lidé na zemi nemuseli znepokojovat. Jednej vhodným způsobem, aniž by ses nechal ovládnout myšlenkami či záměry. Pak nebudeš svými činy spoután. Ó Prahládo, všechno již znáš, co dalšího bys potřeboval vědět? Od této chvíle budou bohové i démoni žít v přátelství a bohyně a démonky v harmonii. Ó králi, zdržuj se nevědomosti a žij osvětlený život, přičemž vládni tomuto světu po dlouhý čas, který ho ještě čeká.